

[Bording.]

Skatterne, vi skulde ned med. Ja, hvis man kun kan opnaa Skattelettelse for Landbruget gennem det samme Arbejde, som er sket under den højtærede Statsministers Ledelse, nemlig gennem en Nedskæring af de sociale Love, tør jeg nok paastaa, at saa vil der være mange flere Landboere, der rammes af Nedskæringen paa de sociale Love, end der vil blive Landboere, der faar Fordel af den Skattelettelse paa 23 Mill. Kr., som er gennemført og tiltænkt de danske Skatteborgere.

Saa vidt jeg kunde forstaa, var den højtærede Statsminister i Tvivl om, hvorvidt det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen og jeg i vore Taler havde nævnt de samme Tal med Hensyn til Prioritetsforøgelsen. Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen nævnte, at Gældsbyrden fra 1914 til nu er steget med ca. 2000 Millioner, altsaa 2 Milliarder Kr., og jeg nævnte et andet Tal, nemlig ca. 1600 Mill. Kr. Men det Tal, jeg nævnte, gælder den Prioritetsforøgelse, som er foregaaet fra 1919 til 1926. Det er fuldkommen rigtigt, at naar vi gaar tilbage til 1914, er der en Stigning paa 2000 Mill. Kr., men vil man holde sig til den Periode, hvor vi havde den lave Krone, omfatter Gældsstigningen knap 1600 Mill. Kr. Der er jo en langt større Stigning i den Periode end under Krigsperioden.

Den højtærede Landbrugsminister sagde, at det er jo slet ikke sikkert, at denne Gældsforøgelse er fremkommet ved Ejendomsomsætning, den kan jo ogsaa have sin Aarsag i forbedret Produktion, Udvidelse af Besætning, Opførelse af Bygninger o. s. v. Ja, det er nok muligt. Derfor har jeg ogsaa gentagne Gange bedt den højtærede Minister om Oplysning om, hvad der er Aarsagerne til, at vi har faaet denne mægtige Gældsforøgelse, og jeg vil gerne her nævne, hvilken Interesse jeg synes det har at faa det oplyst.

For det første vil det have Interesse at faa at vide, hvor stor Pantegælden er for Øjeblikket, og hvornaar den er stiftet, for derigennem at faa at se, hvor meget af den der skyldes den lave Krone. Af det Tidspunkt, paa hvilket den er stiftet, vil man kunne se, hvor meget af den der skyldes den Omstændighed, at Kronen var under Pari, det vil sige, hvor meget der skal til, for at Gælden kan respektere Parikronen. Og endvidere vil det være af Interesse at faa at vide, hvor meget af Lavkronepantegælden der er stiftet ved Ejendomsoverdragelse, og hvor meget der er stiftet af anden Aarsag, samt hvor meget der er stiftet ved Ejendoms Overtagelse første Gang,

og hvor meget der er stiftet ved, at vedkommende Mand gentagne Gange har overtaget Ejendomme.

Hvis man nemlig vil ind i Lovforanstaltninger, som tager Sigte paa at lette Landbrugets Gældsbyrde, for saa vidt den er stiftet under den lave Krone, er det for mit Vedkommende afgørende, at man kun maa tage Hensyn til dem, der har overtaget Ejendom første Gang. Naar Landbrugere har spekuleret i Prisstigning paa Grund af den lave Krone, har de efter min Opfattelse ikke Berettigelse til at faa nogen som helst Erstatning derfor. Man maa derfor ogsaa have en Sondring paa dette Omraade.

Ligeledes skulde man have at vide Ejendomsskyldens Størrelse i Gældsstiftelsesøjeblikket og Ejendomsskyldens Størrelse for Tiden for derigennem at se, hvor letsindig man har været i sin Gældsstiftelse fra de forskellige Landbrugeres Side. Den almindelige Landmand, som kom til Skels Aar og Alder i den Periode, hvor der var den lave Krone, og som købte efter de gamle Regler, at en Fjerdedel eller en Trediedel af Ejendommens Værdi eller deromkring maa man selv være i Besiddelse af for at komme ind i nogenlunde forsvarlige Forhold, hører først og fremmest til dem, der er uskyldige i, at de er kommet i de vanskelige Forhold. Men de, som har handlet letsindigt, de, som har været „ude at svømme“, de, som maaske kun har haft en mindre Kapital, men alligevel har villet være Proprietærer eller Godsejere, er det ikke nær saa rimeligt at komme til Hjælp med Hensyn til en Nedbringelse af Gældsbyrden. Der er det for øvrigt næsten heller ikke muligt, for de er jo ude i et saa bundløst Dyb, at det er umuligt for dem at komme ud af de Gældsforpligtelser, som de selv har paa-draget sig ved Spekulation.

Den højtærede Statsminister sagde, at det kan ikke nytte noget at røre ved det Spørgsmaal, for Staten kan ikke nedbringe Gældsbyrden for Landbruget. Jeg maa dog sige, at naar Staten i Henhold til den højtærede Statsminister og de to Partier, som har fulgt ham, har Raad til at kaste 23 Mill. Kr. ud i Skattegaver til de mest velhavende, der findes her i Danmark, forekommer det mig alligevel, at det havde været mere nyttigt, om man havde brugt i alt Fald en Del af dette Beløb til Lettelse af de Vilkaar, Landmænd er kommet i, som har overtaget Landejendomme i den Periode, hvor man havde ødelagt den danske Krone.

Saa gentog den højtærede Minister, at hvad Staten rører ved, er en Byrde for Er-